

Verwachten (blog 18)

December is een tijd van verwachten. Kinderen kijken vol verlangen uit naar de komst van Sinterklaas en naar de cadeautjes die hij meebrengt. Ook 19 kinderen die opgroeien in gezinnen die maar weinig geld te besteden hebben, konden dit jaar een cadeau ontvangen dankzij de actie Pepernoot van het Nederlands Fonds Kinderhulp. Ik heb heel gelukkige ouders gezien en kinderen die van blijheid een gat in de lucht sprongen.

In de kerk is het afgelopen weekend de Adventsperiode begonnen, een tijd van uitzien naar de komst van Jezus in ons midden. Deze kleine vier weken tot de Kerst mogen we gebruiken om ons voor te bereiden, zoals we ook thuis alles in gereedheid brengen als er gasten komen. Voor logees ruimen we het huis op, maken de bedden op, halen extra eten in huis en maken ons huis tot een gastvrij huis. Ter voorbereiding op Kerstmis doen we voor een deel hetzelfde. We halen een kerstboom in huis, we hangen een kerstkrans op de deur, op tafel staan vier kaarsjes waarvan we er elke adventszondag eentje meer aansteken. We halen de kerststal van zolder en denken na over de kerstmaaltijd van dit jaar en wie we ervoor uitnodigen of bij wie we gaan eten.

Misschien nog wel belangrijker is om ons innerlijk voor te bereiden. Is er in ons leven plaats om het kindje Jezus, om God zelf te ontvangen? Lukt het ons om tijd te maken voor het Christuskind? Waarnaar verlangen we diep in ons hart? Wat hebben we nodig om goed te kunnen leven?

Kijkend in mijn hart verlang ik ernaar dat er licht mag doorbreken daar waar het donker overheerst. Ik hoop op vrede en voedsel voor de mensen in Jemen. Ik verlang naar toekomst voor de vele kinderen die opgroeien in vluchtelingenkampen. Ik wens mensen die ernstig ziek zijn de nabijheid van lieve mensen die hen troost en moed geven. Ik wens vele ouderen toe dat de eenzaamheid doorbroken wordt.

In mijn tijd in het klooster hadden we elke week van de Advent een goed voornemen om het licht te versterken in onze wereld. Hele simpele dingen als: Glimlach elke dag heel bewust naar iemand! Bel iemand op die je al een lange tijd niet gesproken hebt! Doe deze week elke dag iets voor een ander. Neem elke dag tien minuten de tijd om te danken voor iets moois dat op je pad gekomen is. Naast een gemeenschappelijk voornemen had iedereen in de gemeenschap vaak ook nog een persoonlijk voornemen dat hielp om het licht door te laten breken in het duister van de tijd.

Ik wens u allen toe dat deze tijd van Advent een intense tijd wordt waarin we steeds meer verlangen naar het licht in de wereld, naar God zelf die in ons midden komt als een kwetsbaar kind. Een goede voorbereiding toegewenst in ons huis en in ons hart!